

La Comissió Permanent de l'Observatori de l'Aigua de Terrassa vol sortir al pas de les notícies interessades que busquen desacreditar la remunicipalització del servei d'abastament d'aigua de Terrassa, amb 237.000 habitants, que es va aconseguir gràcies a la mobilització de la ciutadania organitzada per tal que aquest servei es gestionés de forma directa i amb totes les garanties que ha de complir un servei públic, com són l'eficiència, la qualitat de l'aigua, la transparència, la participació ciutadana, i l'equitat social.

No es la primera vegada, i sospitem que no serà l'última, en què els grups de poder del sector privat de la gestió de l'aigua, encapçalats per AGBAR (ara VEÒLIA), amb la seva sucursal local MINA, intenten desacreditar la gestió pública de l'empresa subministradora ja que aquests consideren la gestió pública com un perill que posa en qüestió el gran negoci privat de l'aigua a Catalunya, negoci que es concentra majoritàriament en municipis de més de 50.000 habitants, i representa un 80% de la població catalana.

Entrant en el detall de la notícia, estem totalment d'acord amb el que afirma l'Ajuntament de Terrassa quan diu que *"Mina mai no ha acreditat documentalment els clients privats que reclama i li exigeix que els acrediti documentalment"*, d'igual manera, sobre l'estimació que fa MINA quan parla d'uns 20.000 clients, ja que és totalment desproporcionada si tenim en compte que la mateixa MINA reconeix en el seu escrit que *"presta servei a uns 700 copropietaris o tenidors, però que no són clients dels seus negocis privats, sinó titulars d'una copropietat sobre els drets d'aigua de la Mina"*.

Un altre tema recurrent, que s'utilitza per intentar desacreditar la gestió pública de l'aigua a Terrassa, és el de la cessió de l'ETAP d'Abrera a l'empresa pública de la Generalitat de Catalunya ATL (Aigües Ter-Llobregat), empresa que a partir d'aquest any 2026 és la responsable del servei de l'aigua en alta. Volem remarcar que aquesta decisió no ha estat fruit d'una decisió unilateral per part de l'Ajuntament de Terrassa, ni tampoc és certa l'afirmació que fa MINA quan diu que Terrassa tenia garantida la gestió de l'ETAP Abrera fins el 2060.

El Decret Llei 4/2018, de 17 de juliol, li assignava a ATL, la gestió i el control de la xarxa d'abastament d'aigua en alta d'ATL de les poblacions dependents de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat ja que són de titularitat de la Generalitat de Catalunya. A més, l'ACA no havia renovat el conveni signat amb l'Ajuntament de Terrassa, pel qual TAIGUA va gestionar durant els primers 4 anys l'ETAP Abrera. Posteriorment, l'ACA va reclamar a l'Ajuntament de Terrassa el retorn d'aquesta instal·lació per passar a ser gestionada directament per ATL.

Aquest canvi de gestió es va portar a terme amb el compromís d'ATL per garantir la continuïtat dels llocs de treball del personal que gestionava la planta, una

compensació de les inversions no amortitzades que superaven el 6 milions d'euros, i una aplicació progressiva del preu de venda del m³ de l'aigua a l'hora de repercutir el seu impacte econòmic durant els dos primers anys i una revisió conjunta entre les parts en el tercer any.

No és la primera vegada que s'intenta posar en qüestió la gestió de TAIGUA, i sigui per la via judicial o per la via de publicar falses notícies i en els dos casos l'Ajuntament de Terrassa i TAIGUA han guanyat la majoria de litigis interposats per MINA i AGBAR i, fins i tot s'ha obligat a la rectificació de notícies falses, com ha estat el cas de *El Economista* amb la sentència 532/2025 del jutjat número 7 de Terrassa, que els va obligar a rectificar la informació publicada sobre manca d'inversions, increments tarifaris excessius, deteriorament del rendiment de la xarxa, etc...

És important indicar que, en els primers sis anys, TAIGUA va superar en dues vegades la inversió màxima realitzada per MINA en els seus últims nou anys de gestió, que era quan tenia l'obligació d'invertir més per poder retornar a l'Ajuntament de Terrassa les instal·lacions reversibles després de 77 anys de gestió privada en un estat acceptable.

El Pla d'inversions 2026-2029 de l'empresa municipal TAIGUA contempla una dotació de cinc milions d'euros anuals que cada any ha d'aprovar el consell d'administració, d'acord amb la planificació del programa d'inversions i tenint en compte altres necessitats com la renovació contínua de la xarxa de distribució que MINA ens va deixar obsoleta en més de 200 km de canonades de fibrociment, amb l'objectiu d'assolir una capacitat de renovació de la xarxa del 2,4% anual, i molt per sobre de la mitjana espanyola del 0,2%.

Com Observatori de l'Aigua de Terrassa reafirmem la feina feta per part de TAIGUA i defensem la seva gestió envers la governança pública i social de l'aigua que es basa en la transparència i, molt important, en el fet que el 100% dels resultats positius de l'empresa s'utilitzin en la millora constant del servei i en introduir i aplicar de forma progressiva polítiques socials que garanteixin el principi del dret humà a l'aigua.

Davant la constant ofensiva de MINA/AGBAR, li demanem a l'Ajuntament que talli tota la relació de contractes amb aquesta empresa: No es pot seguir mantenint una relació contractual amb una empresa que, a més de posar-nos pals a les rodes, actua amb mala fe.

Terrassa, 26 d'abril de 2026

Santiago Aragonès Roca, DNI 39133548Z

En representació de la Comissió Permanent de l'Observatori de l'Aigua de Terrassa